

IN DE HEMEL

Opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden. Efeze 3:10

Een paar jaar geleden sprak iemand met een christelijke vrouw van wie haar man kort daarvoor was overleden. Een vriendin had tegen haar gezegd: “Wat erg dat je je man verloren hebt.” Maar de vrouw antwoordde: “Oh, ik ben hem niet kwijt. Ik weet precies waar hij is!” Wat is dat een mooie gedachte. We weten waar gelovigen naartoe gaan wanneer ze sterven: ze gaan naar de Heere in de hemel. Dat geeft veel troost aan de mensen die achterblijven, vooral aan mensen die heel veel van hen hielden.

Susannah kwam niet terug naar Londen voor de begrafenis, maar ze miste haar man enorm. Op een avond keek ze naar de hemel en zag de planeten Jupiter en Venus helder schijnen. Misschien kun jij op een heldere avond ook eens proberen een planeet te vinden. Terwijl Susannah naar de planeten keek, zei ze tegen een vriendin: “Ik vraag me af wat hij nu van die planeten denkt.” Daarmee bedoelde ze Spurgeon. Toen dacht ze eraan dat hij nu in de hemel was. Ze vroeg zich af wat hij daar zou doen.

Ze zei: “Hij zei altijd dat hij in de hemel op een straathoek zou gaan staan om aan de engelen het oude verhaal van Jezus en Zijn liefde te vertellen.” De engelen hebben nooit gezondigd. Daarom stierf Jezus niet voor hen, maar voor mensen. Toch zijn de engelen erg geïnteresseerd in Gods reddingsplan. Ze juichen wanneer een zondaar zich bekeert en God gebruikt hen om Zijn kinderen te helpen.

Paulus schreef aan de christenen in Efeze dat Gods wijsheid zichtbaar wordt voor de engelen door wat Hij doet in Zijn gemeente. De engelen zien Gods wijsheid in de schepping van de wereld, maar vooral in de manier waarop Hij verloren mensen redt. En als Spurgeon in de hemel vertelt over Jezus en Zijn liefde, zullen de engelen vast antwoorden: “Halleluja!”

